

PAILIN

"โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน"

ท่อง ผี

ใครที่คิดจะทำชั่วซักก่อน ลองเปิดอ่านเล่มนี้ดู
แล้วจะรู้ว่าความทรมานในนรกนั้นมีจริง!

ส.กระป๋องเพ็ชร

ท่อง ผีเสื้อ

ส.กรรเข้าเพียร

PAIlin

สำนักพิมพ์ไพลิน

ห้องอเวจี

ส.กระเช้าเพชร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ส.กระเช้าเพชร.

ห้องอเวจี.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2554.

112 หน้า.

1. นรก. I. ชื่อเรื่อง.

294.3132

ISBN 978-616-15-0406-9

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

จักรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., นศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิต

วิงไพร สีสังข์

เสนาะ กระเช้าเพชร

สุวิรัตน์ เซ็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันติวิภา

ศักดิ์ชัย บางมด ปรานี ปัตติ

มะ-จิง

คีย์ วิชนเสส

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-0406-9

9 786161 504069

ราคา 109 บาท

หากผู้อ่านพบหนังสือของสำนักพิมพ์เล่มใดที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษ
สลับกัน หน้าหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์ยินดี
รับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้แก่ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือมาที่
บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2540 1919 ต่อ 1233

คำนำ

สวัสดีคุณผู้อ่านที่ซื้อหนังสือเล่มนี้มาไว้ครอบครอง รับรองว่าเนื้อหาในเล่มนี้จะทำให้คุณผู้อ่านได้รับรู้ว่า ในนรกนั้นมีการทำโทษผู้ที่กระทำผิดอย่างไร จะหนักหนาสาหัสสาครรจ์ขนาดไหน จะโหดร้ายน่ากลัวสยดสยองเพียงใด มาร่วมรับรู้ชะตากรรมของคนทำบาป ที่ตอนมีชีวิตได้กระทำผิดไว้บนโลกมนุษย์

จะด้วยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจทำบาปก็ตาม แต่ทางที่ดีเราควรทำดีกันไว้จะดีกว่า ว่ามัยคุณผู้อ่านทุกท่าน

ปรารภนาติ
บรรณาธิการ

เล่มนี้ต่อจากเล่มที่แล้ว “ทัวร์นรก” คงเป็นเรื่องของผู้ทำบาป
ตายไปแล้วต้องใช้กรรม อย่างน่าอนาถ จากการเล่าของเพื่อนผม
ชื่อดวงดี ซึ่งตายไปถึงสามวัน แล้วกลับฟื้นขึ้นอีกครั้ง เพื่อให้ผู้ที่
ไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ได้รู้ไว้ มันมีจริง ๆ ส่วนผู้ที่อ่านแล้วจะเชื่อ
หรือไม่ เป็นดุลพินิจของท่านเอง ส่วนผมเชื่ออย่างสนิทใจ จึงนำ
มาเล่าสู่กัน

เราควรคิดทบทวนกันนะครับ หากเป็นเรื่องเหลวไหล พระ
ท่านจะสอนพวกเราชาวพุทธทำไม ไม่ให้สร้างบาปทำกรรม เพราะ
ตายไปจะโดนทรมานอย่างแสนสาหัส จากท่านยมบาล

คนเรานี้ก็แปลกนะ ใ้เรื่องที่น่าเชื่อ กลับคิดเป็นเรื่อง
เหลวไหล แต่หากบอกที่โน่นที่นี้ให้เลขเด็ดกลับเชื่อพากันไป
ฉันทลาม แม้กระทั่งเอาแบ่งไปทาดันไม้ ถูจนนิ้วบวม หรือจุดธูป
กราบไหว้พวกสัตว์ยังยอม ครั้นบอกว่านรกมีจริงกลับไม่เชื่อ เออ
มันก็แปลก เอาละครับ ขอให้ผู้อ่านทุกท่านที่เชื่อเรื่องบาปบุญ
คุณโทษจงโชคดี ขอบอกเป็นคำสุดท้าย นรกอยู่ไม่ไกลจากพวก
เรานัก แค่คนละมิติเท่านั้น

ส.กระเช้าเพชร

ห้องอเวจี

ส. กระเช้าเพชร

ขอเรียนท่านผู้อ่านว่า ห้องอเวจีนี้ต่อจากเล่มก่อน “ท้าวรนรก” ซึ่งดวงเพื่อนของผมเล่าให้ฟังถึงตอนที่ว่า ผู้เพิ่งตายเป็นนายทุนเงินกู้ กับค้ายาบ้า อีกทั้งหลอกลวงเด็กสาวไปบำเรอความใคร่ของไฉ่บรรดาเศรษฐีมีเงิน กำลังจะถูกลงโทษในการทำบาป ขณะเป็นมนุษย์ เมื่อรู้ตัวว่าตาย พวกเขาเริ่มมีอาการหิว และคิดถึงบ้าน ยมทูตหอกและดาบพร้อมทั้งดวง ยืนมองเพราะอยากดูเจ้าพวกนี้จะถูกลงโทษอย่างไร ซึ่งยมทูตผู้คุมไม่สามารถตัดสินใจได้ จึงไปขอคำแนะนำจากยมบาล จะลงโทษกับพวกเหล่านี้เช่นใด และได้กลับมาบอก ยมบาลมีวิธีจัดการพวกนี้แล้ว

จากนั้นจึงร้องบอก ไฉ้บรรดาโลกมาก เตรียมตัวรับโทษ
กันเถอะ เสียเงืงแซ่จากบางคนที่ไม่เชื่อตัวเองตายแล้ว เจ้าคน
หนึ่งบอก เมื่อกั๊ตนยังนำยาบ้าไปส่งลูกค้าหยกๆ แล้วเหตุไฉน
มาบอกตาย ไม่เชื่ออย่างเด็ดขาด อีกคนที่นั่งกอดเข้าข้างๆ พัก
หน้าเอ๋ยเสริม นันลิ ข้าเองยังใช้เงินไม่จ๋้ามือเลย เพิ่งถอยรถเบนซ์
มาใหม่หมาดๆ ว่าจะขับไปโชว์เสียหน่อย เล่นนี้จึงเริ่มจากดวง
มองพวกเหล่านั้ด้วยความสมเพช พลังเงยหน้าขึ้นขอความ
เห็นยมทูตหอก

“นี่มันคงไม่เชื่อว่าตายมาแล้วจริงๆ นะครับ”

“ใช่ ต่อเมื่อมันโดนลงโทษนั้แหละ จึงจะรู้สึก เวลานั้ทุก
คนยังงตอการตายกะทันหัน หรืออาจเป็นเพราะจิตยังไม่รับว่า
วิญญานได้หลุดลอยมายังนรกนั้แล้ว” ท่านหอกตอบ พลังมอง
พวกที่กำลังจะถูกลงโทษ ซึ่งนั่งเรียงรายเต็มบริเวณลานกว้าง

เหล่าผู้คุมทั้งหลาย เหมือนไม่ยากพูดกับพวกเปรี๊ยบ
เสมือนเป็นฆาตกรคนทั้งโลกให้เสียเวลา ต่างคงตะบองในมือ
กันเป็นจักรผัน พวกต้องโทษส่ายหน้ามองตาม จนรู้สึกตาลาย บาง
คนเป็นลมล้มทั้งยืน และทันใดร่างของพวกมันหมุนคว้างควงตัว
เหมือนส่วานเจาะไม้ตามทีผู้คุมคงตะบอง ร่างของแต่ละคนซึ่ง
บัดนี้ เปรี๊ยบเหมือนกับบอสุรกายนับหมื่นเชลลสาละเปะสะปะชนกัน
แหลกลาญ บางคนล้มคว่ำคะมำหงาย บ้างถูกเหยียบจนลุกไม่ได้

ผู้คุมต่างร้องถามอย่างสนุกสนาน เหมือนว่ากำลังเล่นกีฬาอย่างหนึ่งอยู่ สมอของพวกเจ้าปลอดภัยหรือไม่ ใต้ต้นหนึ่งตะโกนตอบขณะร่างยังชวนเชชนเพื่อน เวียนหัวจะตายอยู่แล้ว หยุดที่ได้ไหม

ดวงได้ยินอดขำไม่ได้ หันพูดกับยมทูตทั้งสอง มันตายมาแล้วยังเสือกกลัวตายอีก ใ้พวกบรรดาโลภมากกลายเป็นสัตว์นรกโดนทรมานให้ร่างหมุนราวดวงสว่าง เริ่มมีอาการอ้วกแตกเรื้อราติดกับพวกผู้คุมพากันชอบบอชอบใจ กล่าวสรรเสริญท่านยมบาลที่นำวิธีเวียนหัวมาให้พวกตนเล่น โดยอ้างเหตุผลว่า

“ไ้พวกนี้ มอมเมายาบ้าให้คนประสาทเสีย หญิงสาวต้องตกเป็นเหยื่อไ้พวกนายทุนเงินกู้ ทำให้ทั้งเสียทรัพย์และตัว บางรายเกิดอาการหวาคกลัวจนเกิดภาพหลอกหลอน ต้องโคคตึกตาย พวกมันจึงสมควรไ้ลิ้มรสการมีสมองที่ไม่สมประกอบเสียบ้าง”

เสียงยมทูตผู้คุมตะโกนบอกพวกนั้น เอ็งรำรวยมาจากชาวบ้านที่ต้องทรมานขนาดไหน ที่นี้รู้ฤทธิ์ของยามหาประลัยนั้นหรือยัง ไ้พวกฆ่าคนทั้งเป็น เสียงสัตว์นรกตนหนึ่งตะโกนตอบเสียงโหยหวน

“สำนึกแล้ว ขอได้โปรดให้พวกเราหยุดหัวหมุนเสียทีเถิด”

เสียงร้องระงม ปนกับเสียงร่างกายชนกันดังปั๊ปปี้ เพียง
ประเดี๋ยวเดียวเกิดการต่อสู้อย่างขนานใหญ่ ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร
เนื่องจากต่างกล่าวหาว่ามาชนตน เพราะจากการเวียนหัว อสุรกาย
หญิงคนหนึ่งผ้าหลุดลุ่ย ไอ้เจ้าผู้ชายคว้าได้ชูขึ้นเหนือหัว เต็มแรง
เต็งกาดีใจ นั่งนั้นจะเข้าฉวยเอากลับคืนสัตว์นรกขายเลยถือโอกาส
ซึ่งมีพฤติการณ์ขณะยังเป็นมนุษย์ ที่ชอบทำกับหญิงสาวเป็น
ประจำ ด้วยการจับหน้าอกแล้วขยำขยี้ เป็นที่สนุกสนาน

“ดูมัน ขนาดตกนรกแล้ว ไอ้เวรนั้นยังไม่เลิกความลามก”
ท่านดาบที่มองมันอยู่เอ่ยบอก พร้อมสั่นหัวอย่างเอือมระอากับ
การกระทำของพวกเขาบรรดาโรคจิต

ผู้คุมคนหนึ่งเหลือบเห็นเข้า โดดเข้าไปคว้าคอกลากออกมา
จากกลุ่ม ส่วนผ้าโยนคืนให้กับหญิงเจ้าของไป แต่ไม่ทันที่หล่อน
จะรับได้ ไอ้คนอื่นหนึ่งฉวยได้ก่อน โยนต่อไปให้เพื่อนอสุรกาย นั่ง
นั้นเลยต้องตัวล่อนจ้อน หมุนคว้างต่อไป

“ไอ้ระยำ ติดนิสัยมาจากครั้งเป็นมนุษย์ ลามกไม่เลิก จัน
เอ็งอย่ามีมือต่อไปเลย มานี่” ไอ้นั้นถูกลากตัวออกมานำไปยัง
แท่นเหล็ก เครื่องมือทรมานอีกชนิดหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้บริเวณนั้น ผลัก
ให้ลงไปนั่งคุกเข่า จับมือขึ้นพาด แล้วใช้ตะบองใหญ่เท่าเสาตะลุม
พุก หวดปั๊ปปี้เต็มแรงไปที่นิ้วทั้งห้าของไอ้นั้น

“อ๊วย” ไม้สัดว์นรกร้องลั่นด้วยความปวดรวดร้าวไปถึงหัวใจ
สะบัดมือเรา

“อย่าร้อง เหลืออีกข้างเอาขึ้นมาวางลงไปซะดีๆ” ผู้คุมชุด
แดงออกคำสั่ง ครั้นเจ้านั้นสั่นหน้า เป็นว่าไม่ยอม ตะบองใหญ่ใน
มือหวดปั๊บเข้ากลางกระบาล เลือดทะลักออกมาตามแรงไหล
ย้อยลงหน้าอก

“จะทำตามคำสั่งไหม” ยมทูตผู้คุมร้องถาม

“ฮือ” มันสั่นหน้าอีก

“ต่อนักหรือไอ้ทรชน อยากตายข้าสองไซ้ไหม” พุดจบเอา
ตะบองหวดเข้าที่กอกหูดังผลึก ไอ้หมอนั้นเอียงกระเท่เราทำจะล้ม
จึงถูกตวัดเข้าชอกคออีกข้าง เพื่อให้มันนั่งตัวตรงกลับดังเดิม

“เอามือขึ้นมา” เสียงกำชับจากผู้คุมอีก

นั่นแหละ มันจึงยอมจำนนเมื่อเห็นไม้ตะบองอันใหญ่ถูก
ยกขึ้นสุดแขน หมายถึงหัวขณะเลือดยังไหล รีบเอามือข้างที่ยังดี
ขึ้นมาวางบนแท่นเหล็ก เสียงอาวูอคู่มือของยมทูตกระทบลงที่มือ
ของมันดังปั๊ปปๆ แหกปากร้องลั่นตามจังหวะที่ตะบองลง เหมือน
ควายถูกตีแสบหน้า

“เข้าไปรับโทษต่อเดี๋ยวนี้” ยมทูตผู้คุมออกคำสั่ง ให้นั่นเดิน
มือห้อยทั้งสองข้างเข้าไปรวมกลุ่ม เลือดไหลหยดลงพื้นทลายเป็น
ทางยาว

